

Girona o Florència?

Els fonaments de la ciutat de Girona, fets amb la pols dels ibers, són de l'època romana, una civilització amb una influència decisiva en altres generacions. Amb el pas del temps arribaren noves cultures, com la dels àrabs i jueus, aportant un valor afegit. Les batalles contra les tropes napoleòniques, disputes entre carlins i liberals o l'entrada dels franquistes formen part del passat. Les restes d'aquest ric i, a vegades, tràgic llegat són paleses en el subsòl, en la superfície, i en els nombrosos arxius històrics. S'ha parlat de la Girona grisa..., visualment i culturalment, mancada de llibertats. No l'hem de recordar com a víctimes, simplement hem

“ Quan hom arriba a Florència queda impactat per la catedral de Santa Maria del Fiore. Aquesta passió a primera vista, per un gironí d'adopció, és una confusió producte de la relació a tres

---

de tenir-la present per tal de no repetir la història. Girona, i altres ciutats de l'entorn, avui són actives, turísticament, culturalment i comercialment. La gent treballadora i emprenedora fa possible que tinguem aquest patrimoni; mentrestant la muralla fa costat a la Universitat.

Teatre, art, espectacles, cafès, restaurants i la música, tant a l'aire lliure com en el flamant auditori, que cal explotar a fons, formen part de l'habitual paisatge urbà. La Girona de les fires de la mainada i els grans, dels cinemes, amb els films de Loach, Allen, Moore, la seducció de Darín o María Valverde...

Sota els graons de l'antiga església de Sant Feliu, en perspectiva a la Catedral –aquesta barreja d'art de diferents èpoques, amb magnífics exponents gòtics– hi trobarem el The River Cafè. No fa gaire allí ressonava la veu trencada de Toni Beiro, rock flamenc-català, una simbiosi producte de la terra, que feia trontollar les primeres pedres col·locades per algun deixeble de Pompeu, 77 anys abans de Crist.

Ara són dies de festa, Sant Narcís, concerts a la Copa, milers de joves comparteixen espais sense límits de classes socials, amb un aliat comú: la nit. Les nits de Girona sempre són especials, l'aire humit del riu, la màgia dels ponts austers, cases de colors, aroma de cafè i multitud de gent que va i ve; les nits per festa són encara més nits!

Quan hom arriba a Florència queda impactat per la catedral gòtica de Santa Maria del Fiore. El riu, els ponts, les cases, l'art d'una ciutat bohèmia, construïda també amb les llavors dels romans. Aquesta passió sorgida a primera vista, per un gironí d'adopció, és una confusió producte de la relació a tres, una mena de deliri mental transitori, ja que en realitat un, al mateix temps, s'està enamorant també de Girona.